

جَمِيعَةُ إِحْيَا الْإِلَازَاتِ الْإِسْلَامِيَّ

مسائل الطهارة، والصلوة، والجناز
(بلغة التلugu)

ప్రవక్త ముహమ్మద్ నమాజు విధానము

శుచి శుభ్రత మరియు అంత్యక్రియల విధానము

కూర్చు

జఫరుల్లాహ్ ఖాన్ నద్వి

مَرْكَزُ إِحْيَا الْإِلَازَاتِ الْإِسْلَامِيَّ

జనాయైజ్

ప్రకరణం

జనాయెజ్ ప్రకరణం (అంత్యక్రియలు)

బాధకు గురికాబడే మరియు ఇతరులను పరామర్శించేవారి ఘనత హాజిత్ అబూ జర్జీఫ్ కథనం; ప్రవక్త ముహామ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “మంచి పనిని ఏమాత్రం హీనంగా భావించకు. నీ సోదరుడిని చిరు నవ్వుతో కలుసుకోవడం కూడా పుణ్యకార్యమైనది” (ముస్లిం).

హాజిత్ సౌబాన్ కథనం; ప్రవక్త ముహామ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “ఒక ముస్లింను పరామర్శించటానికి వెళ్లి తిరిగి వచ్చేవరకూ అతను స్వగ్రంఠో తాజా పండ్లను ఏరినట్లు” (ముస్లిం).

హాజిత్ అబూ సయూద్ ఖుద్రిఫ్ అబూహుర్రైరాఫ్ కథనం ప్రకారం. ప్రవక్త ముహామ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “ముస్లింకు ఏ విధమైన ఆపద వచ్చినా, బాధ కలిగినా, ఆందోశన కలిగినా, దుఃఖం కలిగినా, చివరికి ముల్లు గుచ్ఛుకున్నా సరే దాన్ని అల్లాహ్ అతనికి పాప పరిషోధంగా చేస్తాడు” (బుఫారీ).

ప్రవక్త ముహామ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “ఎవరికైతే అల్లాహ్ మేలు చెయ్యాలనుకుంటున్నాడో అతనికి బాధలతో పరీక్షిస్తాడు” (బుఫారీ).

ఒక సారి ఒక నల్లటి మహిళ ప్రవక్త ముహామ్మద్ సన్నిధికి వచ్చి “నాకు మూర్ఖ వస్తూ ఉంటుంది. అప్పుడు నా ఒంటి మీద బట్టలు కూడా తొలిగిపోతాయి. అందుచేత నా కోసం అల్లాహ్ ను ప్రార్థించండి” అని మని చేసుకున్నది. దానికి ప్రవక్త ముహామ్మద్ సమాధానమిస్తూ “నీవు తలిస్తే (ఈ బాధపట్ల) సహానం వహించవచ్చు. ఆ సహానానికి బదులుగా నీకు స్వగ్రం లభిస్తుంది. ఇక నీవు కోరినట్లయితే నేను నీ కోసం నీ బాధ

దూరం కావాలని అల్లూహ్ ను ప్రార్థిస్తాను” అని అన్నారు. దానికామే ‘సరే నేను సహనం వహిస్తాను’ అని అన్నది. ఆ తరువాత కాస్సిపటికి ‘కాని నా ఒంటి మీద బట్టలు తోలిగిపోతాయి. ఇవి తోలిగిపోకుండా ఉండేందుకు (అయినా) అల్లూహ్ ను ప్రార్థించండి’ అని అన్నది. ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఇలా ఆ ప్రకారం ఆమె కోసం ప్రార్థన చేసారు. (బుభారీ)

హాజిత్ అబూ హుదైరా కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “ఎవరైతే ఉరి వేసుకొని చనిపోతాడో అతను నరకంలో ఉరి వేసుకొనే శిక్షను అనుభవిస్తాడు. ఎవరైతే కత్తితో పాడుచుకొని చనిపోతాడో అతను నరకంలో కత్తితో పాడుచుకొనే శిక్షను అనుభవిస్తాడు” (బుభారీ).

హాజిత్ అబూ హుదైరా కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “ప్రతి ముస్లింపై సాటి ముస్లింకు ఆరు బాధ్యతలున్నాయి. అప్పుడు అక్కడున్నవారు అవి ఏవి? అని అడగ్గా; ఆయన ఈ విధంగా బోధించారు:

- 1) ముస్లిం సోదరుడిని కలిస్తే అతనికి సలాం చెయ్య.
- 2) అతను విందుకు ఆహ్వానిస్తే ఆహ్వానాన్ని స్వీకరించు.
- 3) అతను ఉపన్యాసం చెయ్యమని కోరితే ఉపన్యాసం చెయ్యాలి.
- 4) అతను తుమ్మి “అల్ హమ్మద్ లీల్ హ్” అంటే, నీవు దానికి ‘యర్ హ ముకల్ హ్’ అని బదులివ్వు (ఆ తరువాత జవాబుకు ప్రతి జవాబుగా: యహ్ దీకుముల్ హ్ వ యస్ లీహ్ బాలకుమ్ అని చెప్పాలి).
- 5) అతను వ్యాధిగ్రస్తుడయితే వెళ్ళి పరామర్థించు.
- 6) అతను చనిపోతే అతని జనాజూకు (నమాజుకు మరియు శృంగానికి) తోడుగా వెళ్ళు” (ముస్లిం).

హాజిత్ ఇబ్రూ అబ్యాస్ కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “ఎవరైతే వ్యాధిగ్రస్తుణ్ణి పరామర్థించటానికి పోయి, అతని తల దగ్గర కూర్చొని ఏడు సార్లు:

**أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ
الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ.**

(నేను స్వస్థత చేకూర్చుమని మహోన్నత సింహసనానికి సర్వోన్నతుడైన అల్లాహును ఆర్థిస్తున్నాను).

అని చదివినట్లయితే (ఆ వ్యాధి) అతనికి మరణం కాకపోతే, అల్లాహు అతనికి ఆ వ్యాధి నుండి స్వస్థత చేకూర్చాడు”

(అబూదావూద్, తిర్మిజీ, ఇబ్రూ హిబ్బాన్, హకిమ్).

ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “మరణం పాందాలని ఆశించకండి. ఒక వేళ మీరు పుణ్యాత్ములుగా ఉంటే మరింత అధికంగా పుణ్యకార్యాలు చేయవచ్చు. ఒక వేళ పాపాత్ములుగా ఉంటే పశ్చాతాపం చెంది అల్లాహు వద్ద క్షమాపణ కోరి ప్రేమను పాందవచ్చు” (బుఖారీ).

ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఒక పల్లెవాసిని పరామర్థించి ఇలా పరించారు:

لَا بَأْسَ طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ.

(మీరేమి చింతించకండి. అల్లాహు అనుగ్రహిస్తే ఈ వ్యాధి (మమ్మల్ని పాపాల నుండి) ప్రక్కాశనం చేస్తుంది (బుఖారీ).

హాజిత్ ఉస్మాన్ జిన్ అబుల్ అన్ ఒక సారి తనకు ఒంట్లో నొప్పిగా ఉందని ప్రవక్త ముహమ్మద్ గారికి చేప్పారు. దానికి ప్రవక్త ముహమ్మద్ నొప్పిగా ఉన్నచోట చెయ్యపెట్టి మూడుసార్లు ‘జిస్కిల్లాహు’ అని, ఏడు సార్లు:

‘అవూజు జిఇజ్జ తిల్లాహీ వ ఖుద్రతిహి
మిన్ పురి మా అజిదు వ ఉహోజిరు’

أَعُوذُ بِعَزَّةِ اللَّهِ وَ قُدْرَتِهِ
مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَ أَحَادِرُ

అని పరించమని ఉపదేశించారు. (ముస్లిం)

హాజత్ అబూ సయాద్ ఖుద్రిష్టు కథనం; అల్లాహ్ దూత జిబయాల్
ప్రవక్త ముహమ్మద్ దగ్గరకు వచ్చి “ఓ ముహమ్మద్ మీరు అనార్గ్యంగా
ఉన్నారా? అని పరామర్పించారు. దానికి ప్రవక్త ముహమ్మద్ అవున్నారు.
అప్పుడు జిబయాల్ ఆయన కోసం ఈ విధంగా ప్రార్థించారు:

‘బస్మِ اللَّهِ أَرْقِيْكَ مِنْ كُلٌّ
షَيْءٍ يُؤْذِيْكَ مِنْ شَرِّ كُلٌّ
نَفْسٌ أَوْ عَيْنٌ حَاسِدٌ اللَّهُ
يَشْفِيْكَ بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيْكَ.

బస్మِ ల్లాహీ అర్ఫీక మిన్ కుల్లి
షైయిన్ యూజీక, మిన్ పురి కుల్లి
నఫ్సిన్ అవ్ ఐన్ హసిదిన్ అల్లాహు
యష్టీక, బస్మిల్లాహీ అర్ఫీక’

بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيْكَ مِنْ كُلٌّ
شَيْءٍ يُؤْذِيْكَ مِنْ شَرِّ كُلٌّ
نَفْسٌ أَوْ عَيْنٌ حَاسِدٌ اللَّهُ
يَشْفِيْكَ بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيْكَ.

(అల్లాహ్ పేరుతో మిషై ఉండుతున్నాను. అన్ని రకాల బాధల నుండి, ప్రతి
ప్రాణి కీడు నుండి, అసూయాపరుని దిష్టి నుండి, అల్లాహ్ మీకు ఉపశమ
నాన్ని ప్రసాదించుగాక! అల్లాహ్ పేరుతోనే మిషై ఉండుతున్నాను) (ముస్లిం).

మరణం సమీపించిన వారికి కలిమా పరించమని ప్రోత్సాహించాలి.

హాజత్ ముఅబ్ కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: తన
జీవితపు తుది పలుకు ‘లా ఇలాహ్ ఇల్లాల్ హలు’ అయిన వ్యక్తి స్వర్గానికి
వెళ్తాడు. (అబూదావూద్: 3116, హకిమ్)

ఎవరైనా ఆప్తమిత్రులు చనిపోతే వారి నుదుటిని ముద్దుపెట్టవచ్చు.
ఎందుకంటే హాజత్ అబూబకర్ గారు ముహమ్మద్ మరణించినప్పుడు
ఆయన నుదుటిపై ముద్దు పెట్టారు. (బుభారీ)

మృతునికి అంత్యక్రియలు జరిపే ఘనత

హాజర్త్ అబూ హురైరా కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “ఎవరయిన మృతుని అంత్యక్రియల్లో పాల్గొని నమాజ్ ముగిసేవరకు జనాజా వెంట ఉంటే, అతనికి ఒక శీరాతు పుణ్యం లభిస్తుంది. ఎవరయినా ఖనన సంస్కారాలు ముగిసేవరకూ జనాజా వెంట ఉంటే, అతనికి రెండు శీరాతుల పుణ్యం లభిస్తుంది. ‘రెండు శీరాతు లంటే ఎంత?’ అని ఎవరో అడగ్గా, దానికి ప్రవక్త ముహమ్మద్, ‘రెండు పర్వతాల అంత’ అని సమాధానమిచ్చారు” (బుఫారీ, ముస్లిం).

హాజర్త్ అబూ రాఫీ అస్లుమ్ కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “ఎవరైతే మృతునికి స్నానం చేయించి, అతని లోపాలును బహిర్గితం చేయుకుండా ఉంటే, నలబై సార్లు అల్లాహ్ వారిని క్షమిస్తాడు. మరియు ఎవరైతే గోరిని త్రవ్య దానిలో ఖననం చేస్తాడో, అతనికి ప్రశయం వరకూ ఒక గృహంలో ఆశ్రయమిచ్చినంత పుణ్యం లభ్యమవుతుంది.

మరియు ఎవరైతే శవ వస్తూలను తొడిగిస్తాడో, అతనికి ప్రశయ దినాన అల్లాహ్ సుతిమెత్తని మరియు దశనరి పట్టు వస్తూలను తొడిగిస్తాడు”

(హాకిమ్, బైబాఖి, అహ్మాముల్ జనాయిజ్ లిల్ అల్ఘాని: 30)

మృతుని భోతికకాయానికి శారీరక లోపాలేమయినడన్నా స్నానం చేయించే టప్పుడు వారికి కనబడితే, లేదా మరణంవల్ల అతని రూపురేఖల్లో ఏమయినా మార్పులు ఏర్పడితే వాటిని ఇతరుల ముందు బయటపెట్టి రాదు.

శవం కనురెపులు మూసేటప్పుడు ప్రార్థన

ప్రవక్త ముహమ్మద్ హజుత్ అబూ సల్యూఫ్ (మరణవార్త విని ఆయన) ఇంటికి వచ్చారు. ఆప్పటికి అబూసల్యూఫ్ కళ్ళ బిగుసుకు పోయాయి. ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఆయన కనురెపులు మూసి, “ప్రాణం పోయేటప్పుడు కళ్ళ దాన్ని పెంబడిస్తాయి” అని అన్నారు. ఆ మాట వినగానే అబూ సల్యూఫ్ ఇంటివారు గొల్లుమన్నారు. అప్పుడు ప్రవక్త ముహమ్మద్ (వారిని సముదాయిస్తాడు) “మీరు చెప్పే మాటలకు అల్లాహ్ దూతులు ‘అమీన్’ అని అంటుంటారు. కనుక మీ మృతుల విషయంలో మంచి మాటలే పలకండి” అని అన్నారు. తర్వాత ఆయన అబూ సల్యూఫ్ కొరకు ఈ విధంగా ప్రార్థించారు:

اللَّهُمَّ اغْفِرْ ... وَارْفُعْ دَرَجَتَهُ
فِي الْمَهْدِيَّينَ، وَاخْلُفْهُ فِي
عَقَبَةِ فِي الْغَابِرِينَ وَاغْفِرْ لَنَا
وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ .

اللَّهُمَّ افْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ ،
وَنُورْ لَهُ فِيهِ.

అల్లాహుమ్మాఫ్ ... వర్షా దరజతహు ఫిల్ మహ్మదియాన, వఫ్లుఫ్హహు ఫీ అఖిబహిఫిల్ గాబిరీన, వగ్ఫిర్ లనా వలహూ, యూ రబ్బల్ ఆలమీన.
అల్లాహుమ్మాఫ్ సహ్ లహూ ఫీ ఖబరిహి, వనవ్విర్ లహు ఫీహి.

ఓ అల్లాహ్! (అని మరణించిన వారి పేరు చెప్పి) ఫలానవారిని క్షమించు. మోక్ష మార్గాల్లో అతని స్థానాన్ని పెంచు. అతనిపై ఆధారపడిన వారికి నీవే సంరక్షకుడిని. ఓ సకలలోకాలకు ప్రభువా! మమ్మల్ని, అతన్ని క్షమించు. అతని కొరకై అతని సమాధిని విశాలవంతం, ప్రకాశ వంతంగా చేయుము.

(ముస్లిం)

మృతునికి స్నాన సంస్కరం

హాజిత్ ఉమ్మె అతియాష్టు కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఒక కుమారై చనిపోయినపుడు ఆయన మా దగ్గరికి వచ్చి ఇలా చెప్పారు: “ఆమె (స్నానం కొరకు) నీటిలో రేగాకులు వేసి మూడు లేక అయిదు సార్లు లేదా అవసరమనుకుంటే అంతకంటే ఎక్కువ సార్లు స్నానం చేయించండి. చివరి సారి కర్మారం కలపాలి” లేక ‘కొంచెం కర్మారం కలపాలి’ ఆ తరువాత ‘స్నానం చేయించాక నాకు కబురు చేయండి’ అని ఆయన అన్నారు. మేము (శవానికి స్నానం చేయించి) ఆయనకు కబురు చేసాము. ఆయన (వచ్చి) మాకు తన లుంగీ ఇస్తూ, ‘ఈ వస్తున్ని ఆమె దేవోనికి తాకే విధంగా చుట్టండి’ అని చెప్పారు. (బభారీ)

మరియు హాజిత్ హాఫ్సాష్టు హాదీసు ప్రకారం: ‘ఆమెను బేసి సంఖ్యలో స్నానం చేయించండి’ అని ప్రవక్త ముహమ్మద్ అన్నారు. ఉమ్మె అతియాష్టు హాదీసు ప్రకారం: ‘ఆయన మూడు లేక అయిదు లేక ఏదు సార్లు స్నానం చేయించండి’ అని అన్నారు. అదీగాక ‘కుడిషైపు నుండి ప్రారంభించండి. మొదట వుజ్హా చేయవలసిన అవయవాలను కడగండి, అని ప్రవక్త ముహమ్మద్ చెప్పినట్లు కూడా ఈ హాదీసులో ఉంది. పాతే హాజిత్ ఉమ్మె అతియా తాము ఆమె శిరోజాలు దుష్టి వాటిని మూడు పాయలుగా చేసామని (జడలుగా అల్లామని) కూడా తెలిపారు.

(బభారీ, ముస్లిం).

ప్రవక్త ముహమ్మద్ హాజిత్ ఆయాష్టు గారితో: “....ఒక వేళ నాకంటే ముందు నీకు మరణం జరిగితే: ‘నేను నీకు స్నాన సంస్కరం, వస్తూ

సంస్కరం జరుపుతాను. తరువాత జనాజూ నమాజు చేస్తాను. మరియు నీ ఖనన సంస్కరం జరుపుతాను” అని అన్నారు. (ఇబ్రూమాజా:1465) స్తీలకు స్తీలు మాత్రమే, పురుషులకు పురుషులు మాత్రమే శవస్నానం జరపాలి. కాని భర్త భార్యకు, భార్య భర్తకు శవ స్నానం జరపవచ్చను. (అబూదార్వాద్: 3143) అలాగే ఏడు సంవత్సరాలకు లోపు ఉన్న పాపకు లేక బాబుకు స్తీలు లేక పురుషులు స్నానం జరపవచ్చను.

హాజిత్ అలీ^ఖ కథనం ప్రకారం: ప్రవక్త ముహమ్మద్^ఖ గారికి; ‘నేను స్నానం చేయించాను. అప్పుడు ఆయన కడుపులో (మలమూత్రం) ‘శవానికి ఉన్నట్లు’ ఏమైన ఉన్నదా అని చూసాను. కాని అలాంటిదేమి కనపడలేదు. ఎందుకంటే ఆయన బ్రతికుండినా, మరణించినా ఎంతో పరిపుద్ధలు. (హోకిమ్, బైహికీ, కతాబుల్ జనాయిజ్ లిల్ అల్యాసీ: 100) హాజిత్ అబూ హురైరా^ఖ కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్^ఖ ఇలా ప్రవచించారు: “ఎవరైతే శవాన్ని స్నానం చేయించాడో, అతను కూడా స్నానం చేసుకోవాలి. మరియు ఎవరైతే శవపేటికను ఎత్తుకొని పోయాడో, అతను వుజ్జా చేసుకోవాలి”[✿] (అబూదార్వాద్: 3163).

[✿] మనమి మరణించిన వెంటనే అతని కళ్ళ, నోరు తెరుచుకొని ఉంటే మూసివేయాలి. కాళ్ళను, చేతులను, అతని శరీరాన్ని సక్కగా చేసి, అతను తొడిగిన బట్టలను తొలిగించి, అతనిపై ఒక చాదరు కప్పండి. శవం శరీరంలో ఆభరణాలు, తాయిత్తులు లేక ఇతర మూడు విశ్వాస దారాలు ఉంటే తొలగించండి.

స్నానం కొరకై నీళ్ళలో రేగు ఆకులు కలిపి వేడి చేసుకోవాలి. స్నానం చేయించే స్థలం నలుషైపుల నుండి తెర(పరదా) ఉండాలి. మరియు పైన కప్పు కూడా ఉంటే ఇంకా మంచిది. తరువాత ఆ శవాన్ని ఒక పాలము

(బల్ల)పై పండచెట్టి స్నానం జరపాలి. ఆ పాలము యొక్క తల భాగము కొంచెం ఎత్తుగా ఉండాలి. ఎందుకంటే అతన్న కొంచెం షైకీలేపి కడపులో ఉన్న మలమూత్రం శుభ్రం చేయుటకు అనుకూలమనుతుంది.

స్నానం చేయించేవారు తమ ఎడమ చేతికి ఒక శుభ్రమైన గుడ్డపేలిక చుట్టుకొని ఆ చేత్తో చక్కగా రుద్దుతూ స్నానం చేయించాలి. స్నానం జరుపుటకు ఇద్దరు లేక ముగ్గురు వ్యక్తుల సహాయం తీసుకోవచ్చును.

శవం మోకాళ్ళ నుండి నాభి వరకు ఒక చాదరు కప్పి స్నానం జరపాలి. మర్మంగాలపై చూపు వాలకుండా జాగ్రత్త పడాలి.

ఒక వ్యక్తి శవానికి గాయాలు లేక ఇతర కట్టు ఉంటే జాగ్రత్తగా వాటిపై మస్సా చేయాలి. వాటిని విప్పి తిరిగి కట్టడంలో ఎలాంటి బాధ లేదనుకుంటే, దూదితో వాటిని శుభ్రం చేసి తిరిగి కట్టు కట్టాలి. అలా చేయలేని స్థితిలో కట్టు విప్పే ప్రయత్నం చేయకూడదు.

ఒక వేళ శవం కాలిపోయినట్లయితే లేక అతని అవయవాలు తునకలు తునకలుగా ఉన్నట్లయితే స్నానం జరిపే స్థితిలో లేనప్పుడు తయమ్ముమ్మే జరపాలి.

శవం కడుపు మీద చేయి వుంచి నడుము వరకు మెల్లగా లేవనెత్తాలి. తరువాత కడుపులో ఉన్న మలమూత్రం శుభ్రం చేయుటకు కడుపును మెల్లగా అదమాలి. వెలికి వచ్చిన మల మూత్రాన్ని నీళ్ళ పోసి ఎడమ చేతితో శుభ్రం చేయాలి. ఇలా రెండు మూడు సార్లు చేస్తే కడుపులో ఉన్న మలమూత్రం వెలికి వచ్చేస్తుంది. ఆ తరువాత ముక్క, నోరు మరియు చెవులను విల్లెనంత శుభ్రం చేయాలి.

మృతునికి వస్తు సంస్కరం.

హాజర్త్ ఆయిషోఫ్ కథనం:- ప్రవక్త ముహమ్మద్ (భౌతికకాయం)కు యమన్ దేశంలోని సహాల్ ప్రాంతంలో తయారయిన మూడు తెల్లటి వస్తాలలో చుట్టుడం జరిగింది. ఆయన (భౌతికకాయం)కు చుట్టిన వస్తాలలో చొక్కుగాని, తలపాగా గాని లేవు. (బుభారీ)

తరువాత ‘జిస్కైల్స్ హోమ్’ పరించి తల మస్టా మరియు కాళ్ళను మినహా నమాజు కొరకై ఎలా వుజూ చేస్తామో అలా వుజూ చేయించాలి. ప్రతి అవయవాన్ని కుడిషైపు నుండి కడగటం ప్రారంభించాలి.

తరువాత సబ్ముతో రుద్ది పూర్తి శరీరాన్ని మూడు సార్లు లేక అయిదు సార్లు నీశ్వపోసి స్నానం చేయించాలి. చివరిసారి నీశ్వపోసేటప్పుడు ఆ నీశ్వలో కర్మారం కలుపుకోవాలి. తరువాత తల మస్టా చేసి, కాళ్ళను కడగాలి. తరువాత శవాన్ని శుభ్రమైన గుడ్డతో తుడవాలి. ఆ తరువాత శవ వస్తాలు ధరింపజేయాలి.

గమనిక: కొంత మంది గురువులు స్నానం ప్రారంభించిన తరువాత అనేక రకాల దుఱా పదాలు పరిస్తూ స్నానం చేయిస్తారు. ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఇలా దుఱాలు పరించినట్లు, లేక దుఱాలు పరించమని ఆదేశించినట్లు ఆధారాలు లేవు. అలాంటి పదాలు చదవకపోవడమే అభిలషణీయం.

 చాలా మంది ధర్మగురువుల అభిప్రాయం ప్రకారం: ‘స్త్రీల భౌతిక కాయానికి మూడు వస్తాలతో పాటు, ఇంకా రెండు వస్తాలు వాడుతారు. అంటే తలపై మరియు రొమ్ముపై కప్పుటకు వాడుతారు.

స్త్రీల భౌతికకాయానికి ఐదు లేక పురుషుల భౌతికకాయానికి మూడు వస్తాలు లభించకపోతే, ఒక్క వస్తుంలోనే చుట్టి ఖననం చేయవచ్చును. అని కూడా లభ్యం కాకపోతే, అతను ధరించే శుభ్రమైన వస్తాలలో చుట్టి ఖననం చేయవచ్చును.

ఆ తరువాత శవంపై లేక శవ పేటికపై ఒక దుష్టటి కష్టాలి:

ప్రవక్త ముహామ్మద్ ఆయన భౌతికకాయంపై యనునీలో తయారయిన ఒక ఆకుపచ్చని దుష్టటి కష్టారు. (బుఫారీ)

శవ వస్తూలపై ఖుర్జాన్ ఆయతులు లేక కలిమయే షహోదత్ వంటి పదాలు ప్రాయకూడదు. ఎందుకంటే ప్రవక్త ముహామ్మద్ లేక సహోబాల వస్తూలపై ఇలా ప్రాసినట్లు ఆధారాలు లేవు. పైగా ఇది ఒక బిద్దఅత్ ఆచారం.

శ్రుణానానికి ఎత్తుకొని పోయే సంస్కరం.

శవాన్ని శవపేటికలో ముందు కాళ్ళభగాన్ని వంచుతూ తల భాగాన్ని దించి పెట్టాలి. తరువాత శవపేటికను తలవైపు నుండి ఎత్తుకొని నడవాలి.

ప్రజలందరు శవ పేటిక కాళ్ళవైపున నడుచుకుంటూ పోవాలి. శవ పేటిక తీసుకొని పోయేటప్పుడు కూర్చున్నవారు నిలబడాలి. శవయాత్ర వెళ్ళిపోయిన తరువాత కూర్చోవచ్చును. అలాగే సవారిపై ఉంటే సవారి మీదనుండి దిగి నడిచి పోవాలి. లేదా శవయాత్ర వెనుక చిట్టచివరిగా సవారిపై పోవచ్చును. స్త్రీలు శవపేటిక వెంట (శ్రుణానానికి) వెళ్ళడం నిషిద్ధం.

శవపేటికను తీసుకొపోయేటప్పుడు దాని వెనుక నడవడమే ఉత్తమం. కాని నలువైపుల నుండి కూడా నడిచిపోవచ్చును. కనుక ఒక హదీసులో ఇలా ఉంది: “సవారి చేసే వ్యక్తి శవానికి వెనుక ఉండాలి. నడిచేవారు శవపేటిక దగ్గర నుంచి ముందు లేక వెనుక కుడివైపు లేక ఎడమవైపు నుండి నడిచిపోవచ్చును”

(అబూదావూర్:3180, అహోముల్ జనాయిజ్ లిల్ అల్యాసీ: 50).

ప్రవక్త ముహామ్మద్ శవోటికతో నడుస్తుండగా ఆయన వద్దకు సవారి చెయ్యమని ఒక జంతువును తీసుకురావడం జరిగింది. దానిపై సవారి చేయుటకు ఆయన నిరాకరించారు. (ఖననం పూర్తి చేసుకున్న తరువాత) తిరిగి వచ్చేటప్పుడు (మరలా) జంతువును తీసుకొరావడం జరిగింది. అప్పుడు ఆయన దానిపై సవారి చేసారు. కొంత మంది దీని గురించి అడిగారు. దానికి ప్రవక్త ముహామ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “అల్లాహ్ దూతులు (శవ పేటికతో) నడుస్తున్నారు. వారు నడుస్తుండగా నేను ఎలా సవారిపై ఎక్కి వచ్చేది! వారు వెళ్ళిపోయిన తరువాత నేను సవారిపై ఎక్కినాను” (అబూదావూద్:3179, అహ్మముల్ జనాయాజ్ లిల్ అల్ఫ్సి: 52).

అంటే శవ పేటిక వెంట పోయేటప్పుడు నడిచి వెళ్ళడం గ్ల్పు ఆచారం. తిరిగి వచ్చేటప్పుడు నడిచి రావచ్చును లేక వాహనంపై కూడా రావచ్చును.

ప్రవక్త ముహామ్మద్ ఇలా ఆదేశించారు: “మీరు శవయాత్ర వస్తుండగా చూస్తే నిలబడండి. అది ముందుకు వెళ్ళిపోయే వరకు అలాగే నిలబడండి.

(బుభారీ, ముస్లిం)

హాజర్త ఉమ్మె అతియాష్టు కథనం; “మమ్మల్సి (స్త్రీలను) జనాజాల (శవపేటికల) వెంట (శృశానానికి) వెళ్ళకుండా వారించటం జరిగేది. అయితే ఈ విషయంలో మరీ అంత తీవ్రవైఫరి అవలంభించేవారు కాదు”

(బుభారీ).

జనాజా మోసుకుని వెళ్లేటపప్పుప్పుడు ఖుర్జెన్ పరనం లేక కలియయే షహీదత్ పరించడం థర్చు ఆచారం కాదు. అని థర్చు గురువులందరు ఏకీభవించారు. (మజ్జూల్ ఫత్తావా:24/293) *

ఇతరులు రోదించడం వలన మృతుడు శిక్షింపబడుతాడు.

హాజ్రత్ ఇబ్రూ ఉమర్ కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “చనిపోయినవాని గురించి రోదించేవారి కారణంగా సమాధిలో యాతనకు గురిచేయటం జరుగుతుంది” (బుఖారీ ముస్లిం).

హాజ్రత్ ఇబ్రూ ఉమర్ కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “మృతుడు తన సమాధిలో శిక్షకు గురికాబడుతాడు. అతని కోసం (బంధువులు) రోదించడం వలన” (ముస్లిం).

ముఖ్య గమనిక: బంధువుల్లో ఎవరైనా మరణిస్తే ప్రశయాన్ని సృష్టించేలా గొడవచేయటం, పెడబోబ్చులు పెట్టటం, బట్టలు చించుకోవటం, రొమ్ముపై బాదుకోవటం, జడలు విప్పి తాండవమాడటం నిపిధ్యం. బంధువులు చనిపోయినప్పుడు ఏడుపు రావటం సహజం. కాని - జిగ్రగా - ఏడవటం

* శాస్త్రాన్నానికి తీసుకుపోయేటప్పుడు ఛాతీహాలు పరిస్తారు. మరియు గోధుములు, ఉప్పు శ్వశానానికి తీసుకుపోతారు. లేక ఇంటి వద్ద దాన్ని సదభాగా పంచిపెట్టే ఆచారాలు నిర్వహిస్తారు. అలాంటి కార్యాలకు ఖుర్జెన్ హదీసుల ద్వారా ఆధారాలు లేవు. ముహమ్మద్ మరియు ఆయన సహబాలు కూడా ఇలా చేసేవారు కారు. మరియు ఇలాంటి అధర్మమైన కార్యాలను మానుకోవడంలో అల్లాహ్ మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్ ప్రేమ పొందగలిగే అవకాశముంది.

మాత్రం ధర్మ సమైతం కాదు. శోకంతో కళగుండా కస్తీరు రావటం కూడా సహజమే. ముహమ్మద్ కుమారుడు హాజుత్ ఇబ్రహీం చనిపోయిన సందర్భంగా ఆయన కళల్లో నుంచి కస్తీరు ప్రవోంచ సాగింది. ప్రవక్త ముహమ్మద్ తమరు కూడా ఏడుస్తున్నారా? ” అని హాజుత్ అబ్దుర్ రహ్మాన్ బిన్ షాఫ్ిత్ ఆశ్చర్యం వెలియుచ్చాగా, ‘ఇది అనహానంతో కూడిన ఏడుపు కాదు సుమా! అనురాగంతో, వాత్సల్యంతో ఉబికివస్తున్న కస్తీశ్లు మాత్రమే” అని ఆయన సమాధానమిచ్చారు” (బుఝారీ).

మరణించిన వ్యక్తి ఇంటికి పోయి చేసేదుఆ

إِنَّ اللَّهَ مَا أَخْذَ وَلَهُ مَا أَعْطَى^١
 لِي لَهُ مَا مَرَأَتِ الْمُرَاجِلُ^٢
 وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بَأْجَلٍ^٣
 مُسَمًّى فَلْتَصِيرْ وَلْتَحْتَسِبْ.^٤

(నిశ్చయంగా అల్లాహు వెనక్కి తీసుకుంది ఆయనదే, తాను ప్రసాదించినది ఆయనదే, ప్రతి వస్తుకూ ఆయన ఒక గడువు నిర్ణయించి ఉన్నాడు. కనుక మీరు ఓర్చు పుణ్యఘలపేక్షతో ఉండండి) (బుఝారీ, ముస్లిం).

ఖినన సంస్కరం.

హాజిత్ అబూ హురైరాష్టర్ కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “మృతదేహాన్ని (శ్కషణానికి) తీసుకెళ్ళడంలో తొందర చేయండి. ఎందుకంటే మృతుడు పుణ్యాత్మకుడయిడంటే అతడ్ని మీరు సత్పర్యవసానం వైపుకు తీసుకెళ్తున్నారన్నమాట. ఒక వేళ అతను పాపాత్మకుడయిడంటే అతనొక చెడుమయం. దాన్ని మీరు భుజాలనుండి దించి వేయడానికి వెళ్తున్నారన్నమాట. (అందువల్ల మృతదేహాన్ని ఎంత త్వరగా శ్కషణానికి చేర్చితే అంత మంచిది). (బుఝారీ, ముస్లిం)

హాజిత్ ఉఖ్యా బిన్ ఆబిర్ కథనం ప్రకారం. మేము మూడు సమయాలలో నమాజు చేయడాన్ని, మృతుని అంత్యక్రియలు జరపటాన్ని ప్రవక్త ముహమ్మద్ వారించేవారు:

మొదటిది: “సూర్యోదయం అయ్యేవేళ. అది పైకెక్కేవరకూ.

రెండవది: నడినెత్తిమిదకొచ్చిన సూర్యుడు వాలేవారకూ.

మూడవది: సూర్యాస్తమయం అయ్యేవేళ. అది అస్తమించేవరకూ”

(ముస్లిం).

ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “గోరిని లోతుకు తవ్వండి, మరియు దాన్ని నున్నగా మరియు శుధంగా ఉంచండి” (తిర్మిజీ).

తరువాత శవాన్ని కాళ్ళ వైపు నుండి సమాధిలోకి దింపాలి.

(అబూదావూద్, బైహి).

శవాన్ని గోరిలో దింపిటప్పుడు ఇలా చదవాలి. **بِسْمِ اللَّهِ وَعَلَى مِلَةِ رَسُولِ اللَّهِ** ‘జిస్కుల్లాహీ వ అలా మిల్లతి రసూలిల్లాహీ’ (అబూదావూద్, హకిమ్).

సమాధిలో మృతునిని తన కుడి భుజంపై పండజెట్టి, ముఖం శిబ్బాఫైపుకు ఉన్నట్లు ఉంచాలి.

హాజర్త్ సాల్ బిన్ అబూవఖ్రాన్ ఇలా ఆదేశించారు: (నేను చనిపోయిన తరువాత) ‘నా కోసం సమాధిలో చంక (లహద్) మాదిరిగా ప్రక్కనుంచి జాగా తీయండి. మరియు పచ్చి ఇటుకలు సున్నం పర్చండి. ఎలాగైతే ప్రవక్త ముహమ్మద్ గారి (సమాధి)కి చేయబడిందో, అని అన్నారు. (ముస్లిం).

లహద్ సమాధి అంటే?

(బగ్గి సమాధి) సమాధి లోపల కుడిషైపు డొక్క మాదిరిగా చంక తరహాలో గోరిని త్రవ్యటం. తరువాత ఆ చంకలా ఉండే గుంతలో శవాన్ని ఉంచి, ఆ శవంపై మట్టి పడకుండా పచ్చి ఇటుకలు లేక నాప రాళ్ళను వంకరగా పేర్చే పద్ధతిని లహద్ సమాధి అంటారు. ప్రవక్త ముహమ్మద్ గారికి ఈ విధానం అతి ఇష్టమైనది. అలాగే ఆయన కొరకు లహద్ గోరి (బగ్గి సమాధి) త్రవ్యటం జరిగింది.

షత్ర్య సమాధి అంటే?

(సందోధి(పెట్టి లాంటి) సమాధి) సమాధిలో బగ్గి తీయకుండా సాధారణంగా గుంత త్రవ్యతారు. ఈ విధానం కూడా అనుమతించబడింది.

సమాధి త్రవ్యేటప్పుడు ఒక వేళ ఇతర శవాల ఎముకలు వెలువడితే వాటిని తెంపడంగాని లేక విరగ్గిట్టడంగాని చేయకూడదు. ఎందుకంటే ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “ఒక బ్రతికున్న మనిషి ఎముకను విరగ్గిట్టడం ఎంత పాపమో ఒక మృతుని ఎముకను విరగ్గిట్టడం కూడా అంతే పాపం” (అబూదార్వాద్, ఇబ్బుమాజ్).

కొంత మంది ప్రజలు శ్కషానం నుండి బయటకు వచ్చి లేక సమాధి దగ్గర నుండి నలబై ఆడుగుల దూరంగా వచ్చి దుఱి లేక ఫతెహోలు చేస్తారు. అలా చేయడం ప్రవక్త ముహమ్మద్ పద్ధతి కాదు. ఎందుకంటే ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఆదేశం మేరకు ఖనన సంస్కరం. జరిగిన తరువాత సమాధి దగ్గర నిలబడి దుఱి చేయమని ఆదేశించారు.

హాజిత్ ఉస్కాన్ జిన్ అఫ్ఘాన్ కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ మృతుని ఖనన సంస్కరాలు ముగిసిన తరువాత అతని సమాధి దగ్గర నిలబడి ‘మీ సోదరుని మన్మింపు కోసం ప్రార్థించండి. ఇప్పుడతన్ని విచారించటం జరుగుతుంది. కనుక మీరు అతనికి (విశ్వాస) స్థిరత్వం లభించాలని కోరుకోండి’ అని ఆదేశించేవారు. ❁ (అబూదావూద్: 3211)

సమాధి వద్ద ఫాతిహోలు, ఖుర్జాన్ లేక సూరయే యాసీన్ చదవడం ధర్మ పద్ధతి కాదు. ఇలాంటి ఆచారాలు ప్రవక్త ముహమ్మద్ అనుచరులు ఎన్నడూ చేయలేదు. అలాంటి పనులు మనం చేస్తే జిద్ అత్ ఆచారాలుగా భావించ బడుతాయి.

(జాదుల్ మాల్: 1/522-527, కితాబుల్ జనాయిజ్ లిల్ అల్యాస్: 325).

❖ సమాధి దగ్గర నిలబడి దుఱి చేయడం మాత్రమే ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఆదేశం. అంటే ప్రతి ఒక్కరు మృతుని కొరకు దుఱి చేయడం ధర్మ పద్ధతి. గురువుగారు దుఱి చేస్తాపుంటే ఇతరులు సామూహికంగా ఆమీన్ చెప్పడం కూడా ధర్మం కాదు. ఎందుకంటే ప్రవక్త ముహమ్మద్ అక్కడ ఉన్నవారిని దుఱి చేయమని ఆదేశించారు. కానీ కలిసి దుఱి చేస్తామని అనలేదు.

సమాధుల నిర్మణం

ప్రవక్త ముహామ్మద్ ను ‘సమాధి ఒంటె గోపురంలా చేయబడ్డది’ (బుఖారి).

మరియు ఆ సమాధి ఎత్తు నేలకు ఒక జీనెడు మాత్రమే ఉంచబడింది.

(బైహాఫీ).

హాజిత్ జాబిర్ ఉన్ లేఖనం ప్రకారం; ప్రవక్త ముహామ్మద్ ను: “సమాధిని పటిష్టవంతం చేయడాన్ని, దానిపై కూర్చోవటాన్ని, దానిపై కట్టడం నిర్మించడాన్ని నిషేధించారు” (ముస్లిం).

హాజిత్ అలీ ఉన్ కథనం; ప్రవక్త ముహామ్మద్ ను: నాతో ఇలా అన్నారు: “ప్రతి విగ్రహాన్ని (ఫోటును) పగలగొట్టు మరియు ప్రతి ఎత్తుగా ఉన్న సమాధిని (నేలకు) సమానంగా చెయ్య” (ముస్లిం).

ప్రవక్త ముహామ్మద్ సమాధులపై (పేర్లను లేక ఇతర వాక్యాలను) ముద్రించబాన్ని నిషేధించారు. (అబూదావూద్:3225, హకిమ్:1/370) సమాధిని పక్కగా నిర్మించటం ఒక వృథా ప్రయాస మాత్రమే. దానివల్ల మరణించిన వారికి ఎలాంటి ప్రయోజనం దక్కదు. అదిగాక సమాధిని ఆ విధంగా గౌరవించటం, ఆరాధించడం ఒక ముస్లింని షిర్క్ వైపుకు గొనిపోతుంది. సమాధుల పీద గుంబద్లు, గోపురాలు నిర్మించటం కూడా అలాంటిదే. పోతే సమాధుల పీద కూర్చోవటం వాటిలో ఉండే మనుషుల గౌరవానికి విరుద్ధం.

అలాగే కొందరు శవపేటికపై పూలతో అలంకరిస్తారు. ఇంకా సమాధిపై కూడా పూలు వేస్తారు. ఇలా పూలు వేయడం ప్రవక్త ముహామ్మద్ ను పద్ధతి కాదు. ఇలాంటి ఆచారాలకు దూరంగా ఉండటమే ఉత్తమమైన ధర్మ పద్ధతి.

సమాధుల సందర్భం

ప్రవక్త ముహమ్మద్ శ్రీ స్తానానికి సందర్భిస్తే ఇలా చదివేవారు:

“అస్సులాము అలా అహ్లాలీద్ దియారి
మినల్ మూమినీన, వల్ ముస్లిమీన, వ
యర్హముల్లా హుల్ ముస్తతఫ్ దిమీన
మిన్నా వల్ ముస్తతఅల్ ఫిరీన, వ ఇన్నా
ఇన్సో అల్లాహు జికుమ్ లాహిఖూన”

السَّلَامُ عَلَى أَهْلِ الدِّيَارِ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ وَ
يَرْحَمُ اللَّهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ
مَنَا وَالْمُسْتَأْخِرِينَ وَإِنَّا
إِنْ شَاءَ اللَّهُ بَكُمْ لَا حَقُونَ.

(ఈ ఈ గృహాసులైన విశ్వాసులారా! ముస్లిములారా! మీపై శాంతి కలుగుగాక, మరియు మాకంటే ముందుగా పోయినవారిని, మా తరువాత పోయేవారిని అల్లాహ్ కరుణించుగాక. అల్లాహ్ చిత్తమైతే మేము కూడా మీతో (దగ్గరలోనే) కలుస్తాము) (ముస్లిం).

ప్రవక్త ముహమ్మద్ సమాధులపై కూర్చునేవారి మరియు వాటిమీద నడిచేవారి గురించి హెచ్చరిస్తూ ఇలా అన్నారు: “మీలో ఎవరైనా సమాధిపై కూర్చోవడం (నడవడం)కంటే, అగ్నిపై కూర్చోని అతని బట్టలు కాలిపోయి చర్యాన్ని అంటుకున్న మేలేననీ అనిపిస్తుంది” (ముస్లిం, అబూదావూద్).

హాజిత్ బురైద జిన్ హుసైబ్ కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “నేను మీకు సమాధులను సందర్భించరాదని చెప్పి ఉన్నాను. కాని ఇక నుంచి మీరు వాటిని సందర్భించండి (ఎందుకంటే) సమాధుల సందర్భం పరలోకాన్ని జ్ఞాపికి తెస్తుంది” (ముస్లిం, ఇబ్నుమాజూ).

ఈ హదీసు ద్వారా ‘మనిషిలో పరలోక చింతనను కలిగించి, తనలో భయభక్తిని పెంపాందించి, మరియు చనిపోయినవారి మన్నింపుకై వేడుకోవటానికి ప్రవక్త ముహమ్మద్ అనుమతిని ప్రసాదించారనే

విషయం తెలుస్తుంది. వారి గురించి దుఅ చేయాలని ఖుర్జాన్‌లో కూడా అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు: వారి (చనిపోయిన) తరువాత వచ్చినవారు వారిలా వేడుకుంటారు: “మా ప్రభూ! మమ్మల్ని క్షమించు. మాకన్నా ముందు విశ్వసించిన మా సోదరులను కూడా క్షమించు. విశ్వాసుల యొడల మా హృదయాలలో ఎలాంటి ద్వేషభావాన్ని కలిగించకు. మాప్రభూ! నిశ్చయంగా నీవు మృదు స్వభావం కలిగినవాడవు, కనికరించేవాడవు”

(సురతుల్ హాష్మి:10).

కాని కొంత మంది ప్రజలు సమాధుల సందర్భంలో అంటే; సమాధుల వద్ద లేక దర్గాల వద్ద ఉన్నారు పేరుతో బాజా భజంత్రీలు, ఖవ్వాలి, ఇతర ఆటపాటలు చేయటానికి, మొక్కుకోవటానికి, మొరపెట్టుకోవటానికి, అర్పణలు మరియు ఇతర అధర్మ ఆచారాలు చేయటానికి వెళ్ళు తుంటారు. ఇలాంటి ఉద్దేశ్యంతో మరియు ఆచారాలతో సందర్శించటం ఎంత మాత్రం ధర్మ పద్ధతి కాదు. అలా చేసేవారు అల్లాహ్‌తో క్షమాపణ కోరి తమ ఆచారాలను ప్రవక్త ముహామ్మద్ సున్నతులకు అనుగుణంగా సరిదిద్దుకోవాలి. లేదంటే పరలోకంలో నష్టపోతారు, విఫలులవుతారు.

దర్గాల నిర్మాణం మరియు వాటి సందర్భంలో అక్కడ చేసే ఏ ఒక్క ఆచారానికి ఎలాంటి ఆధారాలు లేవు. కన్సూర్ దర్గా, అజ్జీర్ దర్గా మరియు ఇతర దేశవిదేశాలలో ఉన్న దర్గాలకు ప్రయాణించడం అనేది నిషిద్ధం. పైగా వాటిని ప్రత్యేకంగా సందర్శించే అనుమతి కూడా లేదు. ఎందుకంటే?

ప్రవక్త ముహామ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “మీరు మూడు మూడీదులకు తప్ప మరేచోటుకు (ఆరాధన భావంతో) ప్రయాణం చేయకండి.

ఒకటి; కాబతుల్లాహ్, రెండు; మస్జిదే నబవి, మూడు; మస్జిదే అఖ్�స్, (భైతుల్ ముఖద్దన్)” (బుఫారీ, ముస్లిం).

వితంతువు

అల్లాహ్ ఖర్జాన్ గ్రంథంలో ఇలా తెలియజేసాడు: “మీలో ఎవరయినా మరణించి, వారు భార్యలను వదిలిషాతే అటువంటి స్త్రీలు నాలుగు మాసాల పది రోజుల వరకూ తమనుతాము గడువు(ఇద్దత్)లో ఆపుకోవాలి”

(సూరతుల్ బఖరా:234).

హాజిత్ జైనబ్ జిన్తె జహాంఫ్ గారి సోదరుడు మరణించారు. మూడు రోజుల తరువాత ఆమె పరిమళాన్ని తెప్పించి పూసుకున్నారు. తరువాత ఇలా ప్రవచించారు: ‘నాకు పరిమళం అవసరమేమి లేదు’ కాని నేను ప్రవక్త ముహామ్మద్ ప్రవచించిగా ఇలా విన్నాను: “ఏ మహిళ అయితే అల్లాహ్నాను, పరలోక దినాన్ని విశ్వసిస్తుందో, ఆమె మూడు రోజులకంటే ఎక్కువగా శోకంలో ఉండటం నిషిద్ధం. కాని తన భర్త శోకం గడువు నాలుగు నెలల పది రోజుల వరకు ఉంది” (బుఝారీ).

వితంతువులు గర్భవతులై ఉంటే, వారి ఇద్దత్ (గడువు) ప్రసవం వరకు ఉంటుంది. కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు: “గర్భణి స్త్రీల ఇద్దత్ వారి కాన్న అయ్యే వరకు ఉంటుంది” (సూరతు తలాఫ్:4)

గర్భణి స్త్రీలు ఎనిమిది నెలలు లేక ఎనిమిది రోజుల తరువాత కాన్న జరిగినా, వారి ఇద్దత్ (గడువు) ప్రసవించిన వెంటనే పూర్తి అవుతుంది. ఈ గడువు కాలంలో వితంతువు తన భర్త ఇంట్లోనే ఉండాలి. గడువు పూర్తి అయ్యేవరకు సింగారించుకోవటం, తలలో పూలు పెట్టుకోవటం, పరిమళాన్ని రాసుకోవటం, సుర్యా లేక కాటుక పెట్టుకోవటం వంటిని చేయకూడదు. అలాగే రంగురంగుల గాజులు చేతులలో ఉంటే వాటిని కూడా తొలగించాలి.

వితంతువు తన ఇద్దత్ పూర్తిగా గడిపిన తరువాత అలంకరించుకోవచ్చు. పెద్దలను సంప్రతించి పునర్వివాహం చేసుకోదలిస్తే లేక పెద్దలు వారి వివాహం చేయాలనుకుంటే వితంతువుల అంగీకారం తరువాత చేయడం గాపుకార్యం.

కొంత మంది స్త్రీలు వితంతువు మెడలో ఉన్న నల్లపూసలను, చేతి గాజులను, కాళ్ళ మెట్టలను తెంపటం లేక తీయడం ఆచారంగా భావిస్తారు. పైగా నికాహ్ రోజు నల్లపూసల దండా స్త్రీ మెడలో వేయడం, కాలి ప్రేశ్చలో మెట్టలు తొడగడం స్త్రీకి సుమంగళిగా కూడా భావిస్తారు. అందుకనే భర్త చనిపోగానే వాటిని తొలగిస్తారు. మరియు భర్త లేనివారు లేక పెళ్ళి కానివారు వాటిని ధరించరు. అటువంటి ఆచారాలకు ఇస్లాం ధర్మంలో ఎలాంటి ఆధారాలు లేవు, పైగా ఇది ఇతర ధర్మాలలు ఆచారం.

ధర్మం తెలియని కొంత మంది ప్రజలు వారి బంధుమిత్రులలో ఎవరైనా మరణిస్తే ప్రతి ఒక్కరు నలబై రోజుల పాటు శేకాన్ని పాటిస్తారు. వారు సాధారణమైన (శాఖాహారం) భోజనం తింటారు. మాంసము మరియు జిరియాని వంటి భోజనం తమపై నిషేధించుకుంటారు. నలబై రోజుల వరకు తల పెంటుకలు మరియు గడ్డలను పెంచుకుంటారు. క్రొత్త దుస్తులు ధరించరు. వారిలో వివాహం చేయవలసిన తేదీలు దగ్గరలో ఉన్న నలబై రోజుల తరువాతే చేస్తామని వాయిదాలు వేస్తారు. ఇలా అనేక రకాలుగా ఇస్లాం ధర్మంలో లేని ఆచారాలను జ్ఞాప్యించి విధిగా పాటిస్తారు. అలా చేయడం ఎంత మాత్రం ధర్మ సమృతం కాదు.

మరణించిన తరువాత కూడా

మనిషికి లభించే పుణ్యాలు

హాజిత్ అబూ హురైరా^{ఖ్స్} కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్^{ఖ్స్} ఇలా
ప్రవచించారు: “మానవుడు చనిపోగానే అతని కర్మల పరంపర
నిలిచిపోతుంది. కాని మూడు సత్కర్మలు మాత్రం ఎడతెగకుండా అతనికి
చేరుతూ ఉంటాయి” 1, మృతుని తరువాత కూడా ప్రజలకు ఉపయోగ
పడుతూ ఉండే అతని దానధర్మాలు. 2, జనులకు లాభం చేకూర్చే అతని
విద్య. 3, మృతుని కోసం ప్రార్థించే అతని సజ్జన సంతానం. (ముస్లిం)

పైన పేర్కొనబడిన మూడు విధానాల వలన మానవుడు మరణించిన
తరువాత కూడా పుణ్యం లభిస్తూనే ఉంటుంది. ఏటిని ‘సదఖమే
జారియా’ (శాశ్వత పుణ్యకార్యాలు) అని అంటారు. ఉదాహరణకు:

1, మృతుడు గనక తన జీవితంలో మస్సిద్దలు, సత్రాలు, షైద్యశాలలు,
పారశాలలు (వైరా) నిర్మించి ఉంటే అవి నడుస్తున్నకాలం, ప్రజలు వాటి
ద్వారా ప్రయోజనం పొందుతూ ఉన్నంత కాలం, మృతునికి దానివల్ల
పుణ్యం లభిస్తూనే ఉంటుంది. కనుక మనిషికి మరణానంతరం పుణ్యప్రాప్తి
జరగటానికి ఇదొక మార్గం.

2, ప్రజలకు ఉపయోగకరమైన విద్యను బోధించి చనిపోవటం,
ఉదాహరణకు ఖుర్జాన్ హాదీసుల గ్రంథాలను క్రోడీకరించటం, మంచి
పుస్తకాలు రచించటం, కూడా మనిషికి మరణానంతరం పుణ్యం
లభిస్తుంది.

3, కన్నవారి శ్రేయస్సు కోసం ప్రార్థించే పుణ్యసంతానం మరణానంతరం మృతునికి లభించే పుణ్యానికి మూడో మార్గం. (హదీసు కిరణాలు:949)

హాజిత్ అబూ హురైరాష్టు కథనం; ప్రవక్త ముహామ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “విశ్వాసి మరణించిన తరువాత అతను చేసిన కర్మలకు పుణ్యాలు ప్రాప్తమవుతానే ఉంటాయి. అవి; అతను విద్యను బోధించి మరియు దాన్ని విస్తృతం చేసింది. అతను వదలిపెట్టి పోయిన సజ్జన సంతానం. లేక వారసత్వంగా వదలిన ఖుర్జాన్. లేక ముస్లిం నిర్మాణం. లేక (బాటసారుల కొరకై) స్తుతం నిర్మాణం. లేక అతను తన జీవితంలో ఆరోగ్యంగా ఉంటు తన ధనంలో నుండి చేసిన దానం. దాని పుణ్యం అతను చనిపోయిన తరువాత కూడా పాందుతూ ఉంటాడు”

(ఇబ్నుమాజూ: 242, అహోకాముల్ జనాయణ: 1/176).

హాజిత్ అనన్ జిన్ మాలిక్ కథనం; ప్రవక్త ముహామ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “ఏ ముస్లిమయితే మొక్కలను నాటితే, లేక వ్యవసాయం చేస్తే, దాని (ఆ పండిన పంటలో) నుండి పక్కలు లేక మనుషులు, లేక జంతువులు తినడం వలన అతనికి దానం చేసినట్లు పుణ్యం లభిస్తుంది”

(బుఫారీ, ముస్లిం).

4, మృతునిపై ఇతరుల బుఱం చెల్లించవలసి ఉంటే, అతని తరుపున దాన్ని చెల్లిస్తే మృతునికి ప్రయోజనం కలుగుతుంది.

హాజిత్ అబూ హురైరాష్టు కథనం ప్రాకారం; ప్రవక్త ముహామ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “విశ్వాసి ఆత్మ అతను చేసిన అప్పును తీర్చేవరకు (అకాశానికి భూమికి మధ్య) ఉంగిసలాడుతూ ఉంటుంది” (సుఖాన్ని

పాందదు) (తిర్మిచీ, సహీద్ ఇబ్రహిమజ: 1957, హాకిమ్, మజ్జలల్ ఫత్తావా: 24/311).

హాజర్త్ అబూ ఖుతాదాష్టు ఒక వ్యక్తి బుణాన్ని తీర్చేసాననీ చెప్పగా, ప్రవక్త ముహమ్మద్ ‘అతని చర్చము (సమాధిలో అగ్ని వేడి నుండి) ఇప్పుడు చల్లారిపోయిందనీ’ తెలియజేసారు.” (అహ్మద్, సహీద్ అల్ జామి: 2753) 5, మృతునిపై మొక్కబడి చెల్లించవలసిఉంటే, అతనికి సంభందించినవారు ఆ మొక్కబడిని చెల్లించడం వలన ప్రయోజనం కలుగుతుంది.

హాజర్త్ సల్హద్ జిన్ ఉబాదాష్టు ప్రవక్త ముహమ్మద్ గారితో ఇలా విచారించారు: “మా అమ్మ బ్రతికుండగా ఒక మొక్కబడి చేసింది. కాని ఆ మొక్కబడిని తీర్చక ముందే చనిపోయింది. ఇప్పుడు నేను ఆమె తరఫున ఆ మొక్కబడిని తీర్చవచ్చునా? దానికి ప్రవక్త ముహమ్మద్ “నీవు ఆమె తరఫున మొక్కబడిని తీర్చు” అని అన్నారు. (బుఫారీ, ముస్లిం)

6, మరణించిన వ్యక్తి ఉపవాసాలు పాటిస్తాననీ మొక్కొని ఉంటే, అతనికి సంబంధించినవారు ఆ ఉపవాసాలను పాటించడం వలన ప్రయోజనం కలుగుతుంది.

ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఇలా సెలవిచ్చారు: “ఏ వ్యక్తిపై (మొక్కబడి వలన) అయితే ఉపవాసాలను పాటించవలసి ఉండగా చనిపోతే, ఆ ఉపవాసాలను అతని వలీ (బంధువులు) పాటించాలి” (బుఫారీ, ముస్లిం).

ఇమామ్ ఇబ్రహిమ్ అయ్యామ్ (رَحْمَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ) గారు ఇలా తెలియజేసారు:
“ఏధి గావించబడిన ఉపవాసాలు ఏధి గావించబడిన నమాజుతో సమానమైనవి. మృతుని తరఫున ఎలాగైతే ఏధిగాఉన్న నమాజును

ఇతరులు పాటించకూడదో, అలాగే విధిగాఉన్న ఉపవాసాలను కూడా ఇతరులు పాటించకూడదు.

మరణించిన వ్యక్తి తరఫున బుఱ భారాన్ని ఇతరులు చెల్లించడం ఆమోదకరమైన ఆచారం. అలాగే మొక్కబడివలన పాటించవలసిన ఉపవాసాలను ఇతరులు పాటించడం కూడా ఆమోదకరమైన ఆచారమే.

(తహీంబున్ సునన్:3/276)

7, మృతుడు తనపై విధిగావించబడిన హాజ్ విధిని నెరవేర్ధని పక్కంలో, లేక హాజ్ నెరవేర్ధమని వసీలత్ (హితవచనం) చేసి ఉంటే, లేక మృతుడు తన జీవితంలో మొక్కకున్న హాజ్ నెరవేర్ధని పక్కంలో, ఇతరులు ఆ హాజ్ను నెరవేర్ధితే అతనికి ప్రయోజనం కలుగుతుంది.

హాజ్త బురైదాష్టు కథనం; ఒక మహిళ ప్రవక్త ముహామ్మద్ నబ్రూ వద్దకు వచ్చి ఇలా విన్నవించుకున్నది. “మా అమ్మ చనిపోయింది. ఆమె హాజ్ విధిని నెరవేర్ధిందు. నేనామే తరఫున హాజ్ చేయగలనా?” దానికి ఆయనక్కు ‘అవును’ అని అన్నారు. (ముస్లిం).

ఒక మహిళ ప్రవక్త ముహామ్మద్ నబ్రూ వద్దకు వచ్చి, “మా అమ్మ హాజ్ చేస్తానని మొక్కకుంది.” కాని ఆమె హాజ్ చేయకుండానే చనిపోయింది. నేనామే

 మొక్కబడిని అరబి భాషలో ‘నబ్జ్’ అంటారు. ఎవరైన అనుకున్న ఘలానా పని గనక అయిపోతే లేక నేను ఎదుర్కొంటున్న ఘలానా కరిన పరీక్ష నుండి నాకు ముక్కి లభిస్తే అల్లాహ్ మార్గంలో ఇంత మొత్తం దానం చేస్తాను అని అనుకుంటే అది ‘నబ్జ్’ అవుతుంది. దాన్నే తెలుగులో మొక్కకోవటం అని అంటారు. ఈ మొక్కబడి ధర్మస్థమైతం గనక దాన్ని చెల్లించటం

తరపున హాజ్ చేయగలనా?” అని విన్నవించుకున్నది. దానికి ఆయన ఇలా బదులిచ్చారు: ‘అవును. ఆమె తరపున హాజ్ చేయి. నీ తల్లిపై బుణ భారం ఉంటే నువ్వు దాన్ని తీర్చేదానిని కదా? అలాగే అల్లాహ్ హక్కును కూడా తీర్చాలి. దాన్ని (మొక్కబడి) తీర్చగలందులకు అల్లాహ్యే ఎక్కువ అర్పుడు’ (బుఝారి).

8, మృతుని చుట్టాలు అతని శ్రేయస్సు కోరకై అల్లాహ్ మార్గంలో దానధర్మాలు చేస్తే, అతనికి ప్రయోజనం కలుగుతుంది.

హాజిత్ ఆయషాఫ్తులు ఉల్లేఖనం; ప్రవక్త ముహామ్మద్ వద్దకు ఒక వ్యక్తి వచ్చి: “మా అమ్మ హరాత్తుగా మరణించింది. ఆమె తన హసీయత్

తప్పనిసరి. ఒక వేళ అధర్మమైన, దైవధిక్కారంలో కూడుకున్న మొక్కబడి చేసుకుంటే దాన్ని తీర్చటం తప్పనిసరికాదు. మొక్కబడి కూడా నమాజ్, ఉపవాసాల మాదిరిగా ఆరాధనే. కాబట్టి అల్లాహ్ మినహా ఇంకొకరి ఎవరి పేరున మొక్కుకున్నా అది “ఆరాధనలో షిర్కుకు తావు కల్పించటం”తో సమానమే.

కనుక ప్రవక్త ముహామ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “ఎవరయితే అల్లాహ్కు విధేయత చూపుతానని మొక్కుకున్నాడో అతను ఆ మొక్కును సెరవేర్చాలి. మరవరయితే అల్లాహ్కు అవిధేయత కనబరుస్తానని మొక్కుకున్నాడో అతను దాన్ని సెరవేర్చుకూడదు” (బుఝారి).

నేడు మన ముస్లిం సోదరులు దర్రాల దగ్గర, సమాధుల వద్ద తీర్చే మొక్కబడులు కూడా ఈ షిర్కు కోవకే చెందుతాయి. అల్లాహ్ మనల్ని షిర్కు నుంచి కాపాడుగాక!

(హీత వచనం) కూడా చేయలేదు. నిశ్చయంగా ఆమెకు సమయం ప్రాప్తమయి ఉంటే దానథర్యం చెయ్యమని తప్పక నాతో అనేది. ఆమె కొరకు దానం చేస్తే నాకు మరియు మా అమ్మకు దాని పుణ్యం లభిస్తుందా? అని అడిగాను. దానికి ప్రవక్త ముహమ్మద్ నబీ 'అవును' అని అన్నారు. తరువాత ఆ వ్యక్తి తమ అమ్మ తరఫున దానం చేసాడు" (బుఖారీ, ముస్లిం).

9, మరణించిన వ్యక్తికి మొక్కల పెంపకం వలన పుణ్యం లభిస్తుంటుంది.

హాజర్త అనన్ బిన్ మాలిక్ కథనం; ముహమ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: "ఏ ముస్లిమయితే చెట్ల మొక్కలను నాటితే, లేక వ్యవసాయం చేస్తే, దాని (ఆ పండిన పంటలో) నుండి పక్కలు లేక మనుషులు, లేక జంతువులు తినడం వలన అతనికి దానం చేసినట్లు పుణ్యం లభిస్తుంది"

(బుఖారీ, ముస్లిం).

మృతుని ఘర్జ్ నమాజుల కొరత

మృతునిపై విధి గావించబడిన నమాజులను, ఉపవాసాలను మృతుడు సౌమరితనంపల్ల లేక ఇతర కారాణాలవల్ల సెరవేర్సి పక్కంలో అతని తరఫున ప్రతి విధి నమాజుకు, లేక ప్రతి ఉపవాసానికి బదులు ఒక నిర్దిత వెలను చెల్లిస్తే పరిహారమవుతుందని కొంత మంది ప్రజల అభిప్రాయం. అలా చెల్లించడం థర్య సమ్మతము కాదు. అలా పరిహారం చెల్లించాలనీ ఒక్క హదీసు కూడా నిజమైనది లేదు. కానీ ప్రశయ దినాన ఏ వ్యక్తి ఘర్జ్ నమాజ్ కొరతగా ఉంటుందో, ఆ కొరతకు బదులుగా అతని నఫిల్ నమాజులను ఘర్జ్ నమాజులకు సరిసనూనం చేస్తారనీ ముహమ్మద్ తెలియజేసారు.

హాజర్త్ అబూహురైరాష్ట్రుకథనం; ప్రవక్త ముహామ్మద్ శ్రీ ఇలా ప్రవచించారు: “ప్రశ్నయ దినాన మనిషి అన్నటికంటే ముందు ప్రశ్నించబడేది అతను విధిగా చేయవలసిన నమాజు గురించి. అతను నమాజు సవ్యంగా ఆచరించి ఉంటే, సాఫల్యాన్ని విజయాన్ని పొందుతాడు. ఒకవేళ నమాజు సవ్యంగా లేదంటే, అవమానపాలవుతాడు, నష్టపోతాడు. కొందరు (సౌమరితనం వల్ల) నమాజులను (చదవని కారణంగా) కొరత చేసిఉంటే, ప్రశ్నయ దినాన అల్లాహ్ ఇలా అంటాడు: “నా దాసుడు నఫిల్ (ఆదనపు) నమాజు ఏమైనా నెరవేర్పి ఉంటే వాటి ద్వారా విధి గావించబడిన నమాజుల కొరతను పూర్తి చేయండి” అని ఆజ్ఞాపిస్తాడు. అలా (విశ్వాసులుగా ఉన్న) వారి (ఇతర) కర్మల పట్ల ఇదే విధంగా లెక్క తీసుకోవడం జరుగుతుంది”

(తిర్మిజీ, నసాయి, అబూదార్వాద్, సహీహుల్ జామి: 2016).

ముఖ్య గమనిక: మరణించిన బంధుమిత్రులకు పుణ్యాలు లభించుటకై కొంత ముంది ముస్లిం ప్రజలు ఇతరులను పిలిపించి, లేక ఇతరులను డబ్బులు ఇచ్చి, లేక అన్నం పెట్టి ఖుర్జెన్ పారాయణ సభలు నిర్వహిస్తారు. కాని ఇలాంటి ఆచారానికి ఖుర్జెన్, హదీసుల ద్వారా ఎలాంటి ఆధారం లేదు. మరియు ఇది ధర్మపద్ధతి కూడా కాదు. ఇది ఒక బిద్దాల్త ఆచారంగా ప్రజల్లోకి చేరినట్లు అనేక ధర్మ గురువుల అభిప్రాయం. ఒకవేళ పుణ్యకార్యాల కారణంగా మరణించిన బంధుమిత్రులకు పుణ్యం చేరాలనుకుంటే మదరసాలలో ఖుర్జెన్ మరియు హదీసు చదివే విద్యార్థుల కొరకు దానంగా ఇస్తే, పుణ్యం చేరుతుంది. లేక వాటి కట్టడాల కొరకు దానం చేస్తే, పుణ్యం చేరుతుంది.

శ్రాద్ధకర్మ (దివిసం)

శ్రాద్ధకర్మ అంటే ష్టోందనలు చనిపోయినప్పుడు 10 రోజు మరియు 20 రోజు లేక 40 రోజు, మరియు సంవత్సరానికి ఒక సారి మరణించిన వారి శ్రేయస్సు కొరకు పూజారులను ఆహ్వానించి చదివింపులు జరుపుతారు. రాత్రంతా భక్తి కథల సభలను ఏర్పాటు చేస్తారు. మరియు భోజనాల ఏర్పాటు చేస్తారు. తరువాత పూజారులకు కొంత ధనాన్ని విరాళంగా కూడా ప్రసాదిస్తారు. ఇలా నిర్వహించే కార్యాలను శ్రాద్ధకర్మ లేక దివిసం అంటారు. అదే విధంగా కొంత మంది అమాయకమైన ముస్లిం ప్రజలు దస్కృ, బీస్కృ, చాలిస్కృ, మరియు బర్సీ అంటూ ఖుర్జాన్ పారాయణం చేసేవారిని పిలిపించి ఖుర్జాన్ చదివింపులు జరుపుతారు. మరియు కొందరు రాత్రంతా సియర్ పేరున కొన్ని భక్తి పుస్తకాలను, భక్తి పాటలను పాడుతారు. మరియు భోజనాల ఏర్పాటు చేస్తారు. తరువాత పారాయణం చేసేవారికి కొంత ధనాన్ని విరాళంగా కూడా ప్రసాదిస్తారు. మరియు మృతునికి ప్రార్థనలు, ధాతిహాలు చేస్తారు. గురువులు మరియు గ్రంథాలు వేరయినప్పటికి ఆచార విధానాలు ఒక్కటే కదా.

కొంత మంది ప్రజలు పెద్దల పండుగ (బడ్డోంకి ఈద్ లేక ముర్దోంకి ఈద్) పేరున షబ్బేబరాత్ రోజు మరియు బక్రిద్ పండుగ రోజు అనేక రకాల పండ్లు, ఘలాలు, అన్నపానియాలు మరియు ఇతర వస్తువులు ఒక గదిలో పెట్టి సాంబ్రాణి పాగలు రేకెత్తించి ధాతిహాలు చేస్తారు. ఖుర్జాన్ నుండి ప్రత్యేకమైన సూరాలను వందల సార్లుగా పరించి, వారి కొరకు ఆ పుణ్యాన్ని సమర్పించినట్లు భావిస్తారు. మరియు ఆ రోజులను పెద్దల శ్రేయస్సు కొరకై చేసే పండుగలుగా భావిస్తారు.

కొంత మంది ప్రజలు ఆ దినాలలో పెద్దల శ్రేయస్సు కొరకు తమ బంధువులు సమాధులను ప్రత్యేకంగా సందర్శిస్తారు. మరియు వారి పేరున ఫాతిహోలు చేస్తారు. ఆ సమాధులపై దీషాలు, అగర బత్తిలు పెలగిస్తారు, మరియు తీపు వస్తువులు కూడా పంచిపెట్టారు. అలా ఇస్లాం ధర్మంలో లేనటువంటి అనేక విధాల ఆచారాలు పాటించి మరణించిన బంధు మిత్రులకు మేలు చేస్తున్నామని విశ్వసిస్తారు.

ప్రవక్త ముహమ్మద్ అలాంటి ఆచారాల గురించి మనక్కేమైన ఆదేశాలు జారిచేసారా? లేక ప్రవక్త ముహమ్మద్ అనుచరులు అలాంటి కార్యాలు పాటించారా? మీరే ఆలోచించండి! ముమ్మాటికి వారు ఎన్నటికి అలా చేయనే లేదు. అలా చేసిఉంటే హదీసు గ్రంథాలలో వాటి ప్రస్తావన తప్పక వచ్చి ఉండేది. అలా హదీసు గ్రంథాలలో వాటి గురించి ఎలాంటి ప్రస్తావన లేదంటే, ఆ కార్యాలను పాటించడం ముస్లిం సమాజానికి ధర్మమేనా?

అటువంటి కార్యాలు పాటించడం ధర్మ విరుద్ధం అనుకుంటే, ఈ రోజు నుండే దస్కా, బీస్కా, చాలిస్కా, మరియు బర్సి, పెద్దల పండుగలు అనే ఆచారాలను విడిచి ధర్మ పరంగా ధర్మ విధానంలో ఉన్న కార్యాలను మాత్రమే పాటించండి. దాని వల్ల మీరు అల్లాహ్ ప్రేమను పొందుతారు.

కనుక అల్లాహ్ ఇలా తెలియజేసాడు: “(ఈ ప్రవక్త!) వారికి ఇలా చెప్పు: మీకు నిజంగానే అల్లాహ్ పట్ల ప్రేమ ఉంటే మీరు నన్న అనుసరించండి. (తత్త్వలితంగా) అల్లాహ్ మిమ్మల్చి ప్రేమిస్తాడు. మీ పాపాలను మన్మిస్తాడు. ఆయన అమితంగా క్షమించేవాడు. అపారంగా కనికరించేవాడు”.-ఇంకా వారికి ఇలా చెప్పు: “మీరు అల్లాహ్కు ఆయన ప్రవక్తకు విధేయులై

ఉండండి. ఒక వేళ వారు విముఖత చూపితే అల్లాహ్ తిరస్కారులను ఏ మాత్రం ఇష్టపడడు” (ఆలి ఇమాన్: 31-32).

మరోచోట అల్లాహ్ ఇలా హెచ్చరించాడు: “ప్రవక్త (ముహమ్మద్) మీకు ఇచ్చిన దానిని తీసుకోండి. ఆయన ఖమ్మల్ని నిషేధించిన దాని జోలికి పోకండి” (సూరతుల్ హాషిర్: 7).

అల్లాహ్ లేక ప్రవక్త ముహమ్మద్ ద్వారా ప్రచురించని కార్యాలను ఇతరుల ద్వారా ప్రచురించబడిన లేక ఆచరించబడిన కార్యాలను పుణ్యంగా భావించి ఆచరించే కార్యాలనే ‘బిద్దాత్త్త్వ’ అంటారు.

హాజిత్ అబ్దుల్లాహ్ బిన్ జాబిర్ కథనం; ప్రవక్త ముహమ్మద్ ఇలా ప్రవచించారు: “వాక్యాలలో అన్నిటికంటే సత్యమైన వాక్యం అల్లాహ్ గ్రంథం (ఖుర్జాన్). మరియు మార్గాలన్నిటిలోకి అతి ఉత్తమమైన మార్గం ముహమ్మద్ మార్గం. మరియు ఆచారాలలో అతి చెడు ఆచారం క్రొత్త ఆచారాలు, మరియు ప్రతి క్రొత్త ఆచారం బిద్దాత్త్త్వ, ప్రతి బిద్దాత్త్వ మార్గ విహీనమైనది. మరియు ప్రతి మార్గ విహీనం నరకానికి తీసుకు వెళ్ళుతుంది.....(ఇబ్ను ఖుజ్జైమా, సహిహుల్ జామే:1353)

అల్లాహ్ మనందరికి సద్గుద్దిని ప్రసాదించి, అల్లాహ్ మరియు ప్రవక్త ముహమ్మద్ వారి విధేయతను పాటించేవారిలో చేర్చు. ఓ అల్లాహ్! మా కంటే ముందు చనిపోయినవారందరనీ క్షమించు, వారందరికి స్వర్గాన్ని ప్రసాదించు. మా కార్యాలను స్వీకరించి, మాకు పుణ్యాలను ప్రసాదించు. మా పాశాలను క్షమించి, స్వర్గాన్ని ప్రసాదించు. ఆమీన్.